

## ת"פ 54248/01/22 - מדינת ישראל נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בעכו  
ת"פ 22-01-54248 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני כבוד השופט שושנה פינסוד-כהן  
ממשימה מדינת ישראל  
ע"י שלוחת התביעות עכו  
נגד פלוני ע"י ב"כ עזה"ד אל' סבן  
נאשם גור דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, בביצוע עבירה אiomים (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין"); בעבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש- עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, בעבירה הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם- עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין ובבעירת הייזק לרכוש- עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם, ביום 18.1.22 הפר הנאשם צו הגנה שניית ים קודם לכן להגנת אמו, המתלוננת בתיק זה. הפרת הצו התבטה בכך שהנאשם הגיע לביתה של המתלוננת, באותו מועד החל להתווכח עם המתלונן, אחינו (להלן גם: "ח"). משמעה המתלוננת את הויכוח פנתה לנאשם ובקשה ממנו לצאת מביתה. בנסיבות אלו, הנאשם זרק פחית שתיה לעבר המתלונן שפוגעה בכתפו, תפס בחולצתו והכה בו מכות אגרוף לפניו, בראשו ולגביו. כתוצאה מעשייו אלו של הנאשם נגרמה למTELון המתוומה קטינה מסביב לעין, כמו כן הנאשם קרע את חולצתו של המתלונן.

במה שר לכך ובสมור, עת הגיע לבית, אבי של המתלונן, התקירב אליו הנאשם ואים עליו באמרו לו **"אני אראה לך מה זה, אני אהרוג אותך"**.

חוודש עבר לאירוע המתוואר, אים הנאשם על אבי של המתלונן באמרו לו **"אני ארצח אותך, אני אביא לך אנשים לבית"**.

3. הצדדים טענו לעונש בפני. במעמד זה הגישה המשימה טיעונים בכתב. במסגרת ראיות לעונש הגישה המשימה גילוין הרשות קודמות (ת/1), כתב אישום וג"ד בת"פ 19-10-2661 הכלל מסר מותנה (ת/2) ותמנונות של נפגע העבירה (ת/3).

### הערכים המוגנים

4. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכות האדם להגנה על חייו, על שלימות גופו, בטעונו וחירותו. הזכות לחיים בשלווה ללא מORA ופחד. זכות זו מועצתה בתוך הבית והמשפחה, שם זכותו של האדם מגברת עמוד 1

לחיות בשקט ובשלווה בbijתו ומצצרו. ערכיהם אלו הנם מנשמת אפה של חברה מתוקנת המקדשת את ערך החיים וכבוד האדם. ופימ לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלווי נ. מדינת ישראל (11.10.07).

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס אהבה, רגוניה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים בתחום המשפחה לתופעה העומדת בפני עצמה עמוק וחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים עלי ידי חזק כלפי החלש. פערו הנסיבות הם גדולים כשםדובר באלים כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלים בתחום המשפחה, נגשנותם של קרבנות העבירה למערכות המשטרתיות או למערכות הסיווע האחרות היא עניין מרכיב וקשה, הטען רגשות חזקים, פחדים ואיימה. הבושא, והרצון לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על האלים בתחום המשפחה למלהך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בין הזוג המכחה, ותלות זו גם היא קשה על חספת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד חמיר לעבירות אלימות בתחום המשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והចורך להגן על קרבנות האלים שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

.5 לא אחת עמדו בתם המשפט על מגמת הענישה המחייבה בה יש לנ��וט ביחס לעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברזנסקי (מיום 22.3.10). באותו עניין נקבע-

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב בידי קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשוטה בארץנו כאשר קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמה חרומה באלים המכרסמת בסודות חברותינו הדמוקרטיות. במסגרת זו שומה על בתים המשפט להכבד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלים היא בהטלה עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם ב公报], 7.2.2005), שיקפו ערכיהם של תגמול והרעתה... "יש לשוב ולהציג Ci זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להטייר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להלחם באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגוניה, אם בתחום המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד"

.6 העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות גם בערך המוגן של כבוד רשות החוק וצדוק לצדוק בית המשפט. הנאשם הפר צו בית משפט אשר נועד למנוע מצבים דוגמת אלו הכלולים בכתב האישום. הצדוק לצדוק בית המשפט הינו מן הכללים הבסיסיים של חברה שומרת חוק. אדם פונה לבית המשפט לקבל הגנתו וצריך לדעת שזו בבית המשפט יקובד וינגן על פיו.

#### מתחם הענישה

.7 חומרת מעשי הנאשם נלמדת מסמיכות המועדים בין מעמד הוצאה צו ההגנה להפרתו הרgel גסה על ידי עמוד 2

הנאשם וביצוע העבירות, יום אחד בלבד לאחר שניתן (!). ניתן להיווכח במהירות הרבה בה הפקו הדיבורים ובקשת המתלוונת כי יעצוב את הבית, למשי אלימות משוללי כל רשות הנאשם לאיומים אותו הפנה כלפי אביו של המתלוון.

.8 יש לקבוע, כי לעבירת הפרת הוראה חוקית קדם תכנון. הנאשם הגיע לבית אמו ביוםיו, כי נאסר עליו לעשות כן ושם פעמיו לביתה, תוך תכנון צעדיו אלו מבעוד מועד. אין בפניי, כי למשה האלים קדם תכנון. הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את מעשה האלים, הן כמפורט בכתב האישום ברקע ויכוח עם אחיוינו, שתחילה בהפרת הוראה חוקית והגעת הנאשם לבית אמו, גם שנאסר עליו לעשות כן ובקשה של אמו כי יעצוב את הבית.

.9 הסגנון מפנה לכך כי צו ההגנה נועד לשמירה על בטחונה של המתלוון, הצו אומנם הופר, אולם, האלים לא הופנתה כלפיו, אך שבטחונה לא הופר. דעתך אינה כדעתנו. אומנם האלים הפיזית לא הופנתה כלפיו במקרה זה, אך ההפוך, הפגיעה יכולה לנחל שיגרת חיים סבירה, יכולת לארכ בيتها, כל אלו הופרו באופן בוטה.

.10 בעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק גופ המתלוון, בדמות המטומה קטינה סביב עין ימין. כן נגרם נזק לרכושו, חולצתו של המתלוון. נזקים אלו נלמדים מעובדות כתוב האישום, בהן הודה הנאשם ואף מן התמונות לצורפו לעיונו (**ת/3**). הנאשם במשעו אלו המצטרפים להשמעת איומים זרע אימה ופחד בביתו.

.11 המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 20-8 חודשים לצד עונשה נלוית. לעניין מדיניות העונשה הנוגגת מפנה המאשימה לפסיקה:

רע"פ 20/7645 כהן ג. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 18.11.20) המבקש תקף את המתלוון באוטובוס בנסיבות בהן ביקש להנמייר את קולו בשיחת טלפון. אז איים המבקש כי "יאנוס" אותו, קיללו ובעט בפלג גופו האמצעי. בהמשך, אחז במתלוון ודחף אותו אל עבר ספסל אוטובוס, חנק אותו וככהו בפניו עד כי נגרמו למתלוון חבלות. נקבע, כי מתחם העונש הולם נעה בין בין מאסר שנייתן לרצותו בעבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל. על מבקש בעל עבר פלילי רלוונטי, הוטלו 7 חודשים מאסר, הופעלו 5 חודשים מאסר על תנאי במצטבר וסה"כ נגזרו על המבקש 12 חודשים מאסר בפועל. **ערעור המדינה על קולות העונש התקבל בדgesch על ביצוע העבירות 9 ימים בלבד מיום שחרורו של המבקש ממשר בגין ביצוע עבירות אלימות, הוטלו על הנאשם 15 חודשים מאסר לצד הטלת המאסרם על תנאי במצטבר ובמשך הכל 27 חודשים מאסר בפועל.** בר"ע נדחתה.

רע"פ 21/2099 פלוני ג. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.4.21) בגין הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, הורה בית משפט שלום מאסר בפועל למשך 21 ימים. ערעור המדינה התקבל. בית משפט מחוזי השיט על הנאשם 9 חודשים מאסר בעבודות שירות בנסיבות בהן הפרק המבקש את הוראות צו ההרחקה והתנאים המגבילים זמן קצר לאחר שניתנה.

רע"פ 3016 רחמיmob נ. מדינת ישראל (11.10.11) בגין 3 עבירות הפרת הוראה חוקית הוטלו 4 חודשים מאסר לRICTSI בעבודות שירות. ערעור ובר"ע נדחו.

ת"פ 18-03-10053 מדינת ישראל נ. איסקוג לא פורסם ב公报. לא צורף לעיוני.

12. הסגנור עותר למתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בן מספר חודשים בודדים. לעניין מדיניות העונשה הנוגגת הסגנור אינו מפנה לפסיקה.

13. מנעד העונשה בתחום האלים המשפחתי הוא רחב ומשתנה בכל מקרה על פי נסיבותו. מגמת הפסיקה כפי שהיא משתקפת מן הפסיקה האחורה הנה להחמיר את העונשה, בעבירות אלימים המשפחתי בפרט. לעניין מדיניות העונשה הנוגגת בעבירות אויומים ואלימים עיוניים בפסקה נוספת:

רע"פ 558/17 בן עמי נגד מדינת ישראל (18.1.17) באותו עניין הורשע המערער בעבירות אויומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, במקרים בהן תקף באמצעות חוץ קשיית המתalon, וכן תקף את אביו ושכנו של המתalon שנחלכו לעזרתו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל. הוטלו 8 חודשים מאסר בפועל לצד מע"ת, על אף המלצות תסוקיר שירות המבחן להטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ערעור ובר"ע נדחו.

ת"פ 61348-11-17 מדינת ישראל נגד אדגו (פורסם ב公报, 12.5.20) הנאשם הורשע אחר שמייעת ראיות בעבירות חבלה בمزיד ברכב ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-24 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלווה. נקבע כי יש להטיל עונשה מוחשית בדמות מאסר בפועל על הנאשם על אף היותו בגיר צעיר בן 19 בעת ביצוע העבירות ובנסיבות בהן עתידה בת זוגו ללדת, אותן שקל בית משפט לקולא, הוטלו 11 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלווה.

ע"פ 42817-06-17 פלוני נגד מדינת ישראל (25.9.17) המערער הורשע ב2 עבירות אויומים- על אמו ואחותו כי ישופו אותו ואת בנה התינוק של אחותו ובירת אויומים נוספת על אמו באמצעות סיכון. כן הורשע בעבירה הייק לרוכש בזדון בכר שבר צלחות בבית. הערעור נתקבל במובן זה שהופחת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה משנה וחצי עד 3 שנות מאסר למאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 24 חודשים מאסר בפועל. על המערער הוטלו 20 חודשים מאסר בפועל.

14. בשים לב לחומרת ביצוע העבירות, ביצוע תוך הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, וזאת يوم אחד בלבד לאחר שניתן, התנהגותו הברוטאלית של הנאשם משנתבקש לעזוב את הבית, בו נאסר עליו להיות על פי צו בית משפט, גריםת הנזקים למתalon ובמהמשך אף הפנית אויומים כלפי אבי המתalon (בשנית), מוצאת אני לנכון

לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 לאמץ את מתחם העונש לו עותרת המאשימה ולהורות כי הנו נוע בין 20-8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע הערירות

.15. הנאשםolid 1994. נטל אחריות והודה בביצוע הערירות.

.16. לנאשם עבר פלילי רלוונטי. לחובתו הרשעה אחת מיום 18.12.19 בעבירות תקיפה סתם, התנהגות פרועה במקום ציבורי או אינם בגנים הוטלו על הנאשם מאסרים על תנאי. מדובר בת.פ. 19-10-26681 שם נדון הנאשם בגין תקיפת אמו בביתה אויהם עליה, אותו מקום בו בוצעו הערירות נשוא תיק זה. קיומם של מאסרים ותלוים כנגד הנאשם, לרבות הוראה חוקית שיצאה מפי בית המשפט יום קודם לביצוע הערירות, לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות אוימים ואלימות.

בעניינו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי טיפולי.

.17. מיקומו של הנאשם בחלק הנמור עד בינוי של מתחם הענישה.

מאסרים על תנאי

.18. בעניינו של הנאשם ניתן גזר דיןו מיום 18.12.2019 בגין הרשעתו בעבירה תקיפה סתם, אויים והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בגין הרשעתו זו תלויים ועומדים כנגדו 2 מאסרים על תנאי: האחד בן 3 חודשים שלא עברו עבירת אלימות פיזית כלפי בנה משפחה והשני בן 45 ימים שלא עברו עבירת אויים או התנהגות פרועה במקום ציבורי (ת/2).

.19. הכלל לעניין הפעלתו של מאסר על תנאי קבוע בסעיף 55 לחוק העונשין אשר לשונו כדלקמן:

**55. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.**

.20. סעיף 58 לחוק העונשין מורה, כי

.58. מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והוא פעיל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה נוספת, מטעמים שירשו, שתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.

.21. בע"פ 3869/09 סלימן נ. מדינת ישראל (פורסם בנבואה, ניתן ביום 28.12.09)

"רק בנסיבות מיוחדות רשיי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שיירשומו". "דרישת 'טעמים שיירשומו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכךו של עונש המאסר **עוונש ממשי ומוחשי**" (ע"פ 4654/03 וolid נ' מדינת ישראל, פס' 26 לפסק הדין [פורסם בנבו], המאסר **עוונש ממשי ומוחשי** (להלן: פרשנות וליד). ראו גם אהרן אנקר מאסר על תנאי 114, 22-24 (1981); ע"פ 866/77 מזרחי 248 ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(2) 384/78 מדינת ישראל נ' משאלין, פ"ד לב(3) 245, 248 (להלן: פרשנת משאלין); ע"א 577/83 היוזץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד לח (1) 461, 485 (1984)).

...

בית המשפט לא יטה להקל עם הנידון ולהפוך את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשوت נסיבות ביצוען וככל שיש ביצוען ממשום פגעה קשה בערכיו היסוד החבירה בה אנו חיים ((פרשנות וליד, פס' 25; ע"פ 6535/01 קוחרוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (3) 562, 571 (2003); ע"פ 1899/04 ליבוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 2.3.05))." (הדגשה לא במקור).

לטענת הסגנור, על פי ההלכה הפסוקה, יש להפוך את תקופות המאסרים על תנאי אשר ניתנו בגזר דין של בית המשפט מיום 18.12.19 (ת/2) שכן בסיסו אותו פיצול של התנאי המטרה להקל עם הנאשם ולא להחמיר עמו שעה שהוא מבצע עבירה עונן. שעה שהנאים מבצע שתי עבירות, עונן ופשע אין סיבה להפעיל את שני המאסרים על תנאי במצטבר.

בעניינו בגזר דין של הנאשם בו הוטלו עליו מאסרים על תנאי, פיצול התנאים לא נבע מכך כי יוחסו לנאים באותו עניין עבירה עונן וUBEIRAT PESHU. בית המשפט ערך הבדיקה לעניין חומרת התנאי בגין אלימות פיזית לאלימות מילולית (איומים) או התנהגות פרועה במקום ציבורי. הנאשם הפר את שני התנאים על פי אותו כתוב אישום ביחס לבני משפחה שונים, כאשר מיוחסות לנאים 2 עבירות איומים, האחת מהן, במהלך אותו אירוע מיום 18.1.22 והשנייה כחודש קודם לכן. כך שהנאים הפר את שני התנאים גם יחד ובנסיבות אלו הדיון כי שני התנאים חלים גם יחד. אולם נכון הוא כי הפיצול בין התנאים במסגרת אותו גזר דין גודע להקל במידה העונש המיוחסת לאלימות מילולית ביחס לאלימות פיזית ומשקה, מוצאת אני כי במקרה זה ניתן להורות על חיפוי התנאים ביניהם.

הנני מוצאת לנכון להפוך חודש אחד מבין 3 חודשים המותנה אשר יופעלו, למאסר אשר יגזר בהליך זה וצאת נוכחות חלוף הזמן מעת השתת התנאי ועד לביצוע העבירות נשוא הליך זה. אך זאת כך שיוטלו 3 חודשים מאסר במצטבר לכל עונש אחר שיטול על הנאשם.

אני מוצאת לנכון להשית על הנאשם חיוב בפיצוי וזאת על אף ביצוע העבירות תוך הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם (המתלוננת בעניינו). הנאשם צפוי לרצות תקופת מאסר. מדובר בתא המשפחה וככל שיחפכו בכך בני המשפחה פתוחה בפניהם הדרך להליך אזרחי על בסיס הכרעת הדין בתיק זה.

לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלהלן:

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים.

ב. הנני מורה על הפעלת המאסרים המתוונים אשר הושטו על הנאשם במסגרת ת.פ. 26681-10-19 בני 45 ים ו- 3 חודשים, בחופף זה לזה.

ג. המאסרים המוניים בסעיפים א-ב ירוצו כך שחודש אחד ירוצה בחופף והיתר במצטבר, סך הכל ירצה הנאשם **10 חודשים מאסר וזאת החל מיום מעצרו 18.1.22**.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים לפחות 3 שנים מיום שחררו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירות אלימות לרבות איומים, עבירת הפרת הוראה חוקית או עבירה היזק לרכוש במאז, וירשע עליה בדיון.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתן היום, כ"ב איר תשפ"ב, 23 Mai 2022, בנסיבות הצדדים.**